

Reporterns roll, plikt och ansvar

Blir vi mindre och mindre villiga och öppna för resonemang? Känner vi oss lättade över att få ”raka” och ”stängda” nyheter som lämnar minimalt med utrymme för reflektion? Nöjer vi oss rentav med korthuggna nyheter i tweetformat om 140 tecken? Och vad gör det i så fall med reporterns roll?

I mitt eget nyhetsflöde på Facebook får jag varje dag ta del av vad mina vänner och bekanta delar för nyheter. Och om jag räknar bort det som delas av människor som läser eller har läst samma utbildning som jag är det faktiskt inte mycket som jag känner att jag vill eller behöver läsa. Vissa saker är direkt skrämmande. Korthuggen information byggd på ett enda enkelt argument. Vad ställer vi egentligen för krav på nyheter i dag? Och vad ställer våra krav på nyheter för krav på våra reportrar?

Det är lätt att gå vilse i informationssamhället var det någon som sa. Tillgängligheten på nyheter och information är större än någonsin. Likaså mängden nyhetskanaler. Vi tar till oss nyheter genom olika nyhetssajter, internetforum och sociala medier. Det ger individen en allt större frihet – och ett allt större ansvar – att vara sitt eget förnufts kritiska granskare. Men hur mycket frihet ska vi ges att bilda oss vår egen sanning? Är valfriheten viktigare än tryggheten i en pålitlig nyhetsstandard?

En bra reporter ska ha förmågan att tolka och analysera sin samtid. Hen ska känna ett ansvar att ha en större allmänbildning och vara en skarpare kritiker och granskare än övriga medborgare. Den goda reportern är en lika viktig folkbildare för samhället som lärarna ute på skolorna.

Idealreportern är dessutom aktiv i alla nyhetskanaler. Folkbildningen står överst på reporterns agenda och reportern eftersträvar alltid att borga för en kvalité som berikar läsarens allmänbildning. Men reportern plitar inte bara ner fakta svart på vitt. Reportern får läsaren att reflektera över vad hen just läst. Reportern gör läsaren engagerad och medveten. Reportern försvarar också den kvalitativa journalistiken genom att slå ned på och blottlägga desinformation och argumentera på sociala medier.

Vi tvingas mer och mer att anpassa oss efter en marknad där det ibland är svårt att skilja nyheter från underhållning. Och så länge efterfrågan säger underhållning är det på sätt och vis reporterns ansvar att söka sig dit informationen bäst går ut. Vi måste anpassa oss efter marknaden. Det är vi som måste få läsarna att välja oss till istället för Avpixlat och Flashback.

Text: Nils Lindgren